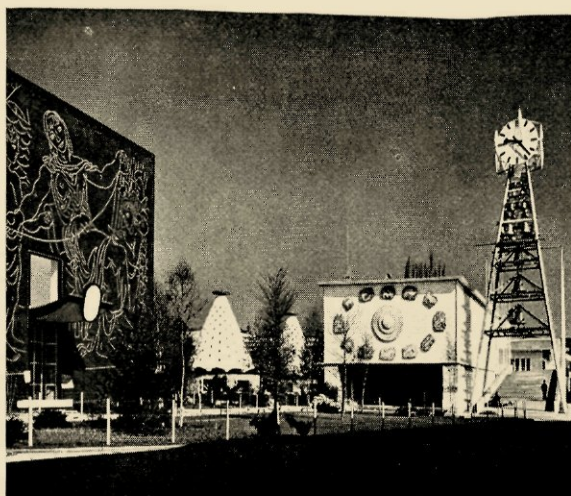

LOF VAN DE „LA”

Indruk maken op den bezoeker, zijn aandacht kapen, hem iets leeren als 't kan, is zeker de leuze van elke tentoonstelling. In de vorige eeuw zocht men de oplossing in het kolossale. Er was alleen sprake van paleizen! Op dit stuk hebben de gedachten sterk geëvolueerd. Voor een tentoonstelling die, zooals de „LA”, didactisch wil te werk gaan, stelt zich vooreerst een vraagstuk van urbanisatie. Dit woord klinkt misschien een beetje geforceerd en nochtans, wie

Textiel- en uurwerk-afdeeling

er even wil bij stilstaan, zal toegeven dat het gewettigd is. Om van den toeschouwer het maximum aandacht te bekomen, moet men hem boeien, zonder dat de vermoeienis hem lusteloos maakt. Wee de tentoonstelling waar de bezoeker aan een kruispunt radeloos staat te kijken of moeizaam een plan tracht te ontcijferen! De inrichters van de „LA” hebben perfect begrepen dat een plan niet altijd voldoende is om den bezoeker te helpen. Zij vulden het aan met een plan van verkeer, waarop een wegwijzer niet alleen een oplossing gaf om in goede orde de verschillende paviljoenen te bezoeken, doch er elk paviljoen afzonderlijk bij betrok. Men hoeft zich maar te herinneren hoe b.v. in 1937, te Parijs, sommige paviljoenen aan een bestendig „embouteillage” leden, om het nut van een volkomen doorgevoerd circulatieplan naar waarde te schatten, en het is niet overdreven te beweren dat thans een ruim deel van het succes afhangt van dit onzichtbaar element.

Hoe boeit men den toeschouwer? Door afwisseling, zal men allicht denken. Ja zeker, op voorwaarde dat het geen rommel wordt. Afwisseling kan bekomen worden zonder aan orde te verzaken. En hier hoeven de Zwitsers in de eerste plaats geloofd, omdat ze in een tentoonstelling, die toch bedoeld was als een monster-reclame voor hun land, vastberaden elken vorm van rechtstreeksche publiciteit geweerd hebben. Ze hebben evenmin tuinen en wandelingen laten ontsieren door allerhande huisjes en kraampjes waar men souvenirs, worst, snuisterijen of drank koopen kan. Inzake souvenirs, zijn ze zelfs kordaat tot den aanval overgegaan met aan een schandpaal al de leelijke dingen te spijkeren, die in Zwitserland, zooals elders, aan den naëven toerist aangeboden worden als perfect „eigentümlich” en die het gebroed moeten zijn eener internationale bende ter verbastering van den goeden smaak. Orde scheppen in een zóó uiteenlopende